

Dublin

Leprikónok valóban léteznek? Veresszakállasak, zöld kertész nadrágosak, törpék és írek? Mi az a Colaiste na Tríonóide? Milyen érzés fordítva behajtani egy körforgalomba? És mit tesznek az írek, ha péntek este nem férnek be kedvenc pubjukba?

Nem feltétlenül azért utaztam Dublinba, hogy a fentiekre választ találjak, hanem hogy Erasmus-ösztöndíjjal egy egyhetes kurzuson vehessek részt. "The 4Cs: Creativity, collaboration, communication and critical thinking in the classroom", vagyis szakmódszertani szeminárium a kreativitáson és együttműködésen alapuló tantermi munkát elősegítendő. A kurzus erőssége egyértelműen a nemzetközi tanárcsapat eszme- és tapasztalatcseréje volt. Nem ért meglepetésként, hogy az Európai Unión belüli középiskolák kimeneti követelményrendszere igen különböző mértékben enged teret a fenti hangzatos és kétségkívül elengedhetetlenül fontos készségek fejlesztésére. Ahogy az is egyértelművé vált, hogy a legtöbb uniós országban az érettségi eredménytől függetlenül azt és ott tanulhatják a diákok, ami céljaiknak és érdeklődésüknek leginkább megfelel. Bár a kevésbé kemény és teljesítménycentrikus rendszerek nagyságrendekkel több lehetőséget hagynak a kreativitást, együttműködést, kommunikációt valamint kritikus gondolkodást alkalmazó és használó tanári attitűd kialakítására, a kurzus tanúbizonyosága szerint, itthon is lépést tartunk az ott elhangzott szakmódszertani technikákkal.

És akkor némi szpojler-veszély: ha tele a pub, az írek bizony sörrel/borral a kézben kiülnek a járdára, járdaszegélyre; a baloldali közlekedés egyenesen hátborzongató; továbbá Colaiste na Tríonóide nem más mint Trinity College Dublin -az egyik legrégebb, legrégibb európai egyetem- ír neve. És igen, leprikónok léteznek. Láttam.

Fodor Zsófia

